

Festa de Sant Sebastià

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Santa Maria d'Oló
Alçada: 507

Coordenades:

Latitud: 41.87402
Longitud: 2.03484
UTM Est (X): 419910
UTM Nord (Y): 4636239

Classificació

Número de fitxa 08258-234
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tradició vigent
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 26/03/2020 - 01:00

Descripció

Festa que se celebra el 20 de gener en honor a sant Sebastià per haver protegit el poble d'una epidèmia de còlera a finals del segle XIX. Actualment es celebra una missa a l'església vella, que és l'única que s'hi fa en tot l'any, i fins no fa gaire encara es cantaven els tradicionals Goigs de Sant Sebastià. Aquest dia o el següent dia feiner és festiu a Oló i alguns anys l'Ajuntament ha programat una obra de teatre o alguna

activitat especial per celebrar-ho.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

El culte a sant Sebastià, que és advocat en els casos de pestes i epidèmies, va tenir una important revifada a finals del segle XIX. Sembla, però, que a principis d'aquest segle ja tenia un cert arrelament a Santa Maria d'Oló. Consta que el 1838 la Confraria de les Dones feia celebrar un ofici i una processó en honor seu. Els anys 1884 i 1885 hi va haver a tot Catalunya una forta epidèmia de còlera que va provocar una gran mortaldat. A Santa Maria d'Oló, com en altres poblacions, es van fer invocacions a sant Sebastià per demanar-li que el còlera no arribés al poble. S'explica que l'epidèmia va arribar molt a prop perquè els ocells van morir fins al Torrent Fondo (entre Vilagur i Puigneró) i la serra Borina. Oló va fer un "vot de poble" a sant Sebastià i, en agraïment, es celebra aquesta festa cada 20 de febrer. Tal com hem dit, sembla que la festa ja es feia anteriorment i en aquest moment s'oficialitzà de manera més solemne (FERRER i altres, 1991: 190). Per l'epidèmia de grip de 1918 es va tornar a invocar sant Sebastià, tot i que aquesta vegada el grip va provocar algunes víctimes.

A la dècada de 1940 es va construir, prop de la masia del Perdols, un oratori dedicat a Sant Sebastià. El va fer Pepet Ollé Serarols, un paleta que durant la guerra s'havia passat al bàndol franquista i en acabar, en agraïment d'haver pogut tornar, va construir aquesta capelleta en terme d'aquesta masia d'on n'era fill. A la dècada de 1950 Sant Sebastià era una de les dues festes locals. Aleshores la seva celebració era únicament religiosa. Es feia una missa i el cant dels Goigs de Sant Sebastià.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 190.

Web Ajuntament Santa Maria d'Oló: <https://www.olo.cat/catala/festes-i-fires/festa-major-dhivern-sant-seba...>

